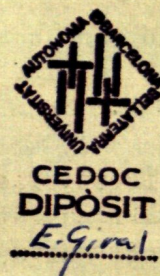

FRONT ENSENYANT

BUTLLETÍ DELS COMITES D'ACCIÓ D'ENSENYANTS

març

Nº 1

Un dels múltiples i variats problemes que planteja l'actual situació de l'ensenyament és el que afecta al professorat no-numerari dels centres oficials d'ensenyament mig.

Els professors no-numeraris d'Instituts som contractats segons tres modalitats diferents: professors "interí", contractats i contractat d'estudis nocturns. Els interins tenen un "nombramiento" del Rector de la Universitat de duració anual; els contractats signen un contracte també anual subscrit per la Direcció Gral. de E.M.; els contractats d'estudis nocturns- dels que actualment en queden molt pocs- no tenen cap mena de contracte escrit, i únicament cobren els vuit mesos que van d'octubre a maig. El professorat de Filials pateix una situació similar però amb salaris més baixos i sense que es clarifiqui de qui depenen a efectes empresarials, si del Ministeri o de l'Entitat Col.laboradora.

El fet que els contractes s'hagin de renovar cada curs i que la renovació depengui no sols de les places vacants, sinó de la voluntat del director que és qui fa les propostes, ens col.loca en una situació de subjecció intolerable que pot donar peu a tota mena d'abusos.

Quant als altres drets no gaudim d'una seguretat social efectiva ja que la que tenim només cobreix l'accident laboral i certs tipus de prestacions familiars, restant exclosos d'assistència mèdica i altres beneficis gràcies a que els nostres "representants" a les Cortes (procuradores) no ho consideren necessari.

No sols això sinó que d'una manera crònica cobrem els nostres sous amb retards considerables, que van fins als cinc mesos. Aquest va ser el motiu de l'atur efectuat el 12 del mes de gener per reclamar que s'ens pagués els sous d'octubre, novembre, desembre i paga extra de Nadal. Aquest atur va afectar a un centenar de professors de 17 centres de Barcelona i província, els que van seguir els de Figueres i València (300 professors). Els alumnes de molts d'ells van ser informats pels professors dels motius del atur.

La reacció del delegat del Ministeri, Sr. Sitges, que va robre el mateix dia a una monbrosa comissió de representants va ser immediata: el problema es resolia a l'endemà. La lliçó és clara: només quan ens veuen units i resolts "compre-nen" la nostra situació i nosaltres l'hem apresada. Ara ja sabem que és aquest l'únic llenguatge que osten l'Administració. Davant la transcendència que aquest fet té

en l'opinió pública a qui no poden escamotejar aquesta problemàtica, cedeixen.

Darrerament, els dies 26 i 27 de febrer ha tingut lloc a Barcelona una reunió de llicenciats per tractar els problemes que ens afecten com a professionals de l'ensenyament; el més delicat és el de les atribucions professionals respecte del segon cicle de l'ensenyament general bàsic. Segons la llei general d'Educació seran els mestres qui l'impartiran mitjançant cursets d'actualització a realitzar en els I.C.E. amb la qual cosa els llicenciats ens veurem abocats en un plaç no gaire llarg a l'atur forçós. La maniobra és clara; es tracta d'abaratir l'ensenyament per tots els mitjans i a fer recaure la pretesa gratuïtat sobre les esquenes de tots. Una escolarització total i pedagògicament satisfactòria permetria l'absorció de tot el personal docent, mestres i llicenciats, amb la prèvia delimitació dels camps d'actuació. En comptes d'això i per millor dominar-nos a tots plegats ens col·loquen en una situació d'enfrontament ridícula i mesquina que ni a uns ni altres pot afavorir. Les conclusions d'aquesta reunió han estat enviades al ministre amb la sol·licitud d'una resposta urgent i positiva.

Per recolzar aquestes reivindicacions s'ha iniciat el dia 23 de març una vaga a nivell d'Estat Espanyol a la que han respost de manera desigual el professorat de 7 districtes universitaris (Asturies, Catalunya, Canaries, Granada, Madrid, Murcia, Sevilla) als que en l'actualitat se n'hi estant afegint d'altres. També participen en aquesta vaga els professors de Filials i els d'ensenyament privat. Pot calcular-se que en alguns moments els professors parats han arribat als dos milers. Els alumnes i els seus pares han estat informats bé directament a través de les Associacions de pares, bé indirectament mitjançant una carta que va ser distribuïda a tots els centres. Els nois i noies dels darrers cursos han recolzat en multitud de formes la vaga dels professors: col·locació de cartells, celebració d'assemblees, discussió a les classes, etc.

El conflicte no s'ha resolt encara i està lluny de resoldre's. El Ministeri no sap en aquest moment que farà amb la Llei d'Educació i com ha reconegut la Dra. Gral. d'Extensió Educativa, Srta. Galino, no estan en condicions de parlar més que a través del butlletí oficial de l'Estat, el que prova que encara no tenen resposta a la multitud de preguntes que ens fem no sols els professors sinó també multitud de pares de família. No podia ser d'altra manera ja que es tracta d'una llei feta sense el poble i contra el poble.

Cal remarcar la importància que aquesta vaga té i pot tenir en el futur. El sector ensenyant, tradicionalment i vergonyosament conformista, s'ha mobilitzat per primera vegada d'ençà de la guerra civil i ho ha fet d'una forma masiva i amb un notable grau de coherència. És una prova de força que ha convingut l'opinió pública i el ministeri, que dona proves d'una debilitat molt gran davant l'amplitud del moviment.

=====

UN FET INTOLERABLE

"Ama al que te educa, respétale y colabora con él": així diuen uns grans retols que desde les parets dels carrers intenten recordar l'any internacional de l'educació. A les mateixes pàgines d'aquest butlletí queda ben clara quina és l'estimació que l'actual regim dispensa als educadors. Així i tot volem difondre un fet ocorregut no fa unes setmanes a Castelló perquè demostra una vegada més quanta demagogia es fa de cara enfora i la situació constant d'opressió a que es veu sotmès l'ensenyant. Els fets són els següents: a l'Institut d'Ensenyament mitjà Femení de Castelló va ésser suspesa de dues assignatures de Preuniversitari una filla del Governador Civil. Conegut el resultat dels examens, el governador va trucar al director de l'Institut i va donar l'ordre que les catedràtiques de Llatí i d'Història, Concepció Jurado i Guadalupe Miquel es presentessin al Gobierno Civil "para arreglar aquel asunto". Davant la negativa de les dues professores a "arreglar" cap assumpte d'examens, al cap d'uns dies el governador per mitjà del Delegat d'Educació de Castelló, sr. Codina, van fer arribar una ordre oficial de presentarse al govern civil. L'entrevista - que es va fer per separat - va constituir una vergonyosa mostra del que poden arribar a fer aquesta mena de nous senyors feudals: un monòleg violent amb amenaces d'expedient professional, trasllat forçós i altres intents de "chantage". El dia següent la Sta. Miquel va ser expulsada de la residència "Colegio Universitario Castellón" on vivia i el patronat de la qual és presidit ~~per~~ pel propi governador i la Sra. Jurado va ser "invitada" per dos policies que es van presentar a casa seva a anar a la Comisaria Central de Castelló on va ser retinguda i interrogada durant set hores. Aquests són els fets fins aquí; les professores afectades així com la Junta Nacional de la Asociación de Catedráticos de INEM han protestat indignadament en cartes enviades al Director General de Personal i Ministre de la Governació i han demanat la destitució del "Jefe Provincial del Movimiento". Cal dir que la premsa ha silenciats gairebé unànimement un fet tant greu?. De gaudir d'una premsa lliure un fet així hauria estat denunciat i ell sol hauria bastat per a posar al descobert als ulls de tothom l'engany i la demagogia sistemàtica que estem patint.

=====

LA "ORDENANZA LABORAL PARA LA ENSEÑANZA NO ESTATAL"

En el B.O. del E. del 20 d'Octubre passat, aparegué publicada una nova "Ordenanza Laboral para la Enseñanza no Estatal". Una primera lectura d'aquest document ens fa deduir desseguida que no s'allunya gens de la línia a la que el govern ens té acostumats.

La reglamentació, naturalment, ha estat feta sense tenir per res en compte la opinió dels mestres i professors directament afectats als quals, per exemple s'els hi assignen uns sous totalment en desacord amb la realitat econòmica i social del país, i ajustats a diverses categories segons el nombre d'alumnes de cada escola (com si això tingués res a veure amb el treball que cada ensenyant porta a terme!); en cas de malaltia s'els hi redueix aquest sou, a partir del 3er mes, en un 50%; es fixa en 40 el nombre màxim d'alumnes per classe; el contracte de treball pot quedar rescindit en cas de que apareixi un "parent" del director disposat a ocupar la plaça...etc.

L'esperit i la significació d'aquesta "Ordenanza Laboral" queden definitivament aclarits si ens fixem en el capítol corresponent a "faltas y sanciones":

Cap. VIII, Art. 43:

"Faltas graves son las que de tal manera alteran el funcionamiento de un curso o de una clase o de todo un centro que impiden conseguir un rendimiento correcto implicando voluntad dolosa o intención en el empleado que la comete. Se considerará que son de esta clase(...) las discusiones o conversaciones con compañeros o subalternos en cuanto puedan significar una alteración de la disciplina(...)

Faltas muy graves(...) por ejemplo, la falta de respeto al director, que vaya en detrimento de su autoridad y prestigio(...), la falsedad en las declaraciones juradas que viene obligado a prestar, la exposición tendenciosa o manifestación clara de doctrinas contrarias al dogma, a la moral y a los principios fundamentales del Movimiento Nacional!

El cinisme d'aquestes disposicions no pot ésser més evident. La llei preveu que l'ensenyant es comporti com un fidel funcionari al servei del sistema i que transformi als seus alumnes en masses amorfes i obedients a "los principios fundamentales del Movimiento Nacional"

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

La opressió i el control ideològic del règim i el sistema capitalista asseguren la instrumentalització de l'escola com element d'integració de les masses.

Les sancions previstes(I) contra el que la reglamentació considera "faltas graves" o "muy graves" (com fer ús de la llibertat expresant i defensant les pròpies idees o no estar d'acord amb los "principios fundamentales del Movimiento") són una mostra més d'aquesta opressió intolerable dirigida a negar a la classe treballadora tota possibilitat de conscienciació, de crítica del sistema i, per tant, de lluita revolucionària. El capitalisme dominant vol d'aquesta manera assegurar la seva pervivència al poder. Cal que siguem conscients d'aquests plantejaments i que sapiguem donar, com a treballadors, la resposta adequada.

(I).-

Art. 45

"Por faltas graves, amonestación por escrito con constancia en el expediente, multa de diez a veinte días de haber, suspensión de empleo y sueldo de quince a treinta días, represión pública, apercibimiento.

Por faltas muy graves, apercibimiento de despido, despido según las normas del decreto de 21 de abril de 1966. El apercibimiento puede ir acompañado de una sanción grave.

(...)

La sanción accesoria consistirá en la inhabilitación para el ejercicio de la profesión en Centros de Enseñanza no Estatal, por un periodo de tiempo no inferior a tres meses, ni superior a tres años. (...)

Art. 46

Las sanciones que en el orden laboral puedan imponerse se entenden sin perjuicio de pasar el tanto de culpa a los tribunales cuando la falta cometida pueda constituir delito, o de pasar cuenta a las autoridades gubernativas si procediera."

=====

El règim espanyol posa en marxa un dels punts bàsics de la nova llei d'Educació: el de gratuïtat.

La Direcció General d'Ensenyança Primària, amb data I-II-71, diu que la Nova Llei, en l'article segon, apartat dos, suprimeix implicitament les Permanències i per tant els ingressos que d'elles es treien. (L'escola podia cobrar als seus alumnes 50 ptes./mes, per una hora d'assistència a classe que s'afegia al horari escolar oficial de cinc hores).

La magnitud d'aquesta mesura està en contradicció amb la situació econòmica en que es troba el mestre nacional, doncs encara que se li concedeixi l'equivalent al coeficient 3'6 (unes 10.800 pts.) reberà el 90% treient-li descomptes.

De tot això es despren que la tal gratuïtat desitjada per tots esdevé costejada pel mestre. Aquests fets han portat a una situació de discomformitat i amenaça.

Un telegrama de la Direcció General d'Ensenyança Primària dirigit als Delegats Provincials i Inspectors Jefes, matitza el significat d'aquesta Resolució sobre anulació de Permanències

"Vistas dudas planteadas resolución de esta Dirección General, fecha 5 Diciembre sobre cuotas, manifiesto lo siguiente:

1º Prohibición afecta exclusivamente cuotas por permanencias y por enseñanzas comprendidas Ley General de Educación.

2º En nada se modifica situación actual referente a transportes y comedor escolar conforme artículo 129, guión 3, Ley General de Educación.

3º De acuerdo con norma 3ª resolución los servicios escolares, actividades circum y post-escolares, etc. podrán existir sin comprender las enseñanzas establecidas en la Ley.

4º Se procurará que el transporte escolar facilite su utilización a los alumnos de los diferentes cursos.

5º En ningún caso la Resolución afecta confianza absoluta Magisterio y se limita a reconocer posibles situaciones existentes.

Abrazos.

El Director General: Eugenio López y López."

Del text es despren que es prohibeixan les quotes que es venien cobrant en concepte de permanències i activitats compre-

ses dins la Llei General d'Educació.

En canvi en el 3º apartat diu que podran existir activitats circum i post-escolars.

Per tant l'únic que canvia aquest decret és el nom de "Permanencies" per el de "Actividades circum y post-escolares".

Pero no es sols això, sino que les permanencies tenien fixada una quot. màxima de 50 pts. (tots els mestres que cobressin més d'aquesta quantitat restaven fora de la llei i per tant exposats a denuncia).

Les ara "actividades circum y post-escolares" no tenen quotes limitades. El mestre podrà exigir el que vulgui. Naturalment els pares que no estiguin disposats a pagar-ho tindran els seus fills al carrer a les cinc amb la consegüent discriminació.

On és doncs la gratuïtat de l'Ensenyança?

Per que no es dona un sou just al mestre, amb el qual no s'hagi de recórrer a aquestes mesquineses i sigui un veritable fet l'Escola Gratuïta?

=====

LA PREMSA ACUSA, AMB VIOLENCIA AL MINISTERI D'EDUCACIO

"DISPARATE", "IMPOPULAR", "CERRIL Y TRISTEMENTE JOCOSA MEDIDA"

"Nadie caviló que el ochenta por ciento de los padres no tienen prácticamente sábado; que, en este sentido, la ley de educación debiera haber concedido un festivo de este tipo, no a los chicos sino a sus progenitores"

(Tirant, a "Tele-expres")

"¡Esos sábados, señor ministro! ¿Qué vamos a hacer de los niños esos sábados por la mañana? ¿Por qué esa decisión tan precipitada de declarar fiesta escolar los sábados por la mañana? ¿A quienes se ha consultado, quienes han asesorado este disparate?"

(W. Espina, a "El Correo Catalán")

"Es escandaloso, francamente escandaloso, eso que los niños hagan fiesta los sábados por la mañana para disfrutar con sus padres de la semana inglesa... Creo que cualquier insistencia sobre este tema es innecesaria dada la impopularidad manifiesta de tan cerril y tristemente jocosa medida".

(J. de Sagarra, a "Tele-expres")

PERO AQUEST CALLA PER QUE?

¿PERQUE EL MINISTERI NO DONA RESPOSTA A LES CRITIQUES I PROPOSTES QUE LI ARRIBEN DE TOTS COSTATS CONTRA L'ABSURDA MESURA DE LA FESTA DELS DISSABTES?

La resposta és senzilla: l'equip que ha preparat la nova llei d'educació és un equip de tecnocrates; l'actual política educativa obeeix a les necessitats i interessos del gran capitalisme espanyol (qualificació de mà d'obra, formació d'especialistes tècnics i administratius, formació d'una èlite dirigent de fills de la burgesia, etc.) Però s'hi afageix, encara, un altre fet greu: la tremenda incoherència amb que aquest equip tecnocràtic, deslligat de la realitat escolar, afronta els problemes. En tonim una comprovació amb aquesta decisió improvisada i arbitrària de la festa dels dissabtes, i en tota mena de vacil·lacions i incoherències posteriors, que permeten que en uns centres es faci classe, en d'altres festa i en uns pocs activitats extra-escolars... I això només és un aspecte. La desorganització més total, les directrius més contradictòries, l'improvisació més absoluta, han presidit aquest inici de curs:

- Confusionisme fabulós als Instituts de segon ensenyament entorn les hores de classe del professorat, a causa de les manipulacions econòmiques del ministeri.
- Clara demostració de la falsedat de les promeses respecte a la gratuïtat de l'ensenyament (les quotes de l'escola privada han augmentat un 10 % per terme mig)

! EL MINISTERI ES INCAPAC D'AFRONTAR EL CAOS QUE ELL MATEIX HA CREAT !

Enfront de l'actitud del ministeri, clarament hostil als interessos dels treballadors:

- Prenguem consciència de l'opressió que origina aquestes mesures arbitràries !
- Manifestem la nostra disconformitat !
- Parlem-ne amb els companys, organitzem la nostra lluita d'ensenyants al servei del poble !

AVANT UN ENEMIC COMÚ, NO PODEM RESTAR AILLATS; CAL QUE UTILITZEM TOTS ELS MITJANS AL NOSTRE ABASTA PER UNIR-NOS I ACTUAR.

Comités d'acció d'ensenyants